

30 december: Ilja Vandaag even geen tours, wel lekker uitslapen, uitgebreid ontbijten, even website updaten en jullie laten meegenieten van mooie foto's en filmpjes. Misschien een mountainbike huren om de omgeving te gaan bekijken maar dat weten we nog niet zeker. Omdat we in ons eigen hostel geen WIFI hebben moeten we naar de overkant van de straat naar het party-hostal c.q. keuken-hostel (zelfde eigenaar maar heel verschillend). Een aantal mensen is aan het chillen in en hangmat en wij schuiven aan tafel om wat te internetten. Al snel schuift er een Chileense dame aan bij ons aan tafel en kruipt er achter ons een Engels meisje achter de gewone PC. Tussen alle internetactiviteiten ontstaan er wat gesprekken over reizen natuurlijk en we wisselen ervaringen uit. Ineens begint de Chileense dame haar hele levensverhaal te vertellen, over haar scheiding, haar kinderen, haar ex-man etc. etc. Best wel vreemd hoor als je mensen niet kent. Nadat ze al haar frustratie had uitgesproken vertrok ze weer. Zijn wij maatschappelijk werkers of niet! Daarna gaan we even naar het centrum om onze tour vast te zetten naar Uyuni voor 2 januari en gaan op pad voor 2 slaapzakken want die blijken we wel nodig te hebben in Bolivia (veel accommodatie is niet verwarmd terwijl het er op hoogte wel kan vriezen 's nachts). Er is slechts 1 winkel die slaapzakken verkoopt en die blijkt dicht te zijn. We lopen even het cafe ernaast in om te vragen of we wel goed zitten en de oude dame (eigenaresse) is heel behulpzaam door even te bellen naar haar buurvrouw. Ze vertelt ons dat ze over een halfuurtje er is en we besluiten om even een koffie en cola te nemen in het cafe om te wachten. Aangenaam verrast waren we bij het afrekenen, slechts 2 euro, kijk dat zijn nog eens leuke prijzen. Inmiddels was de buurvrouw gearriveerd met baby en al en konden we een slaapzak uitzoeken. Bij terugkomst in ons eigen hostel blijken er 2 Nederlandse dames aangekomen te zijn en zo verstreken er weer 2 uur met lekker kletsen. Remco heeft van Hans (bedankt Hans!) een programmaatje gekregen om z'n filmpjes te converteren naar een kleiner formaat waardoor het makkelijker wordt om ze te versturen, online op te slaan etc. en gaat aarmee aan de slag. Volgens mij hebben we al bijna 70 Gb aan films dus hij is wel even bezig. Ondertussen komen onze burens Gabriella en Andrew (uit N-Z) terug van hun geiser-tour en we besluiten vanavond gezamenlijk een fles wijn open te trekken om afscheid te nemen (zij gaan terug naar huis en wij vertrekken naar een ander hostel). Andrew is wijnmaker van beroep dus het uitzoeken van een goede wijn laten we aan hem over. Wij gaan even naar het centrum om te eten en onze betalingen te doen. We besluiten in het cafe te gaan eten waar we vanochtend waren, die dame was zo aardig en behulpzaam! Bij aankomst blijkt het al aardig druk te zijn en we schuiven aan een tafeltje. De oude dame rent zich rot tussen alle gasten. Wat blijkt..... de runt het cafe helemaal in haar eentje! Ze kookt, bedient, ruimt af en rekent af! En dat terwijl er toch zo'n 12 gasten aanwezig zijn! Ze excuseert zich dat we even moesten wachten en vertelt ons wat er te eten is. (er is geen menu-kaart) Remco zag natuurlijk een groot bord met vlees voorbij komen richting een andere tafel dus wij bestelden hetzelfde. De aardappels werden geschild voor de verse patat (we konden in de keuken kijken) en ondertussen rekende ze af, verwerkte een bestelling van wijn en bier dat binnenkwam en hielp andere gasten (DIEP RESPECT! De vrouw was zeker een jaar of 70). Ik vroeg haar waar haar man was, want vanochtend hadden we een man in de keuken zien staan. Haar man bleek echter 14 jaar al overleden te zijn en ze stond er dus gewoon alleen voor.

31 December Remco: Weer hebben we afscheid moeten nemen van hele aardige mensen. Gisteravond hebben we als afscheid wijn gedronken met onze New-zeelandse vrienden. We kwamen tegelijk aan vanuit Calama en hebben 3 dagen genoten van hun gezelschap. Andrew en Gabriela, die in eerste instantie niet echt bij ons pasten, dachten we. Al snel werden de verhalen uitgewisseld en de lol kon snel beginnen. Wat kan je je toch snel vergissen in mensen. Zo blijkt dat we precies

dezelfde dingen deden en bedachten. Zo hadden we in gedachten om een auto te huren en zij ook, fietsen, excursies enz. Omdat er zoveel tours operators waren kozen we wel ons eigen bureau. Omdat Andrew een echte wijnkenner is, heeft hij een goed flesje wijn gescoord. Wat zeker niet moeilijk is in een dorp wat midden in de woestijn ligt en maar 1 winkelstraat telt. De supermarkten zijn ook zo klein, ze verkopen minder dan de vroegere SRV'S. Nieuwejaarsdag! Remco: Oliebollen, krentenbollen en appelflappen, wat een gemis op een dag als deze. Wat kunnen we verwachten zo midden in de woestijn, vuurwerk, dansen mensen of ligt iedereen om 21.00 uur op bed? Wij gaan op stap in de stad om eens uit te zoeken wat er zo te doen is. Iedere bar en restaurant gaat los op zijn of haar feest. Zo bieden de bars een DJ aan en zijn open tot 06.00 uur in de morgen. De restaurants bieden een menu aan met een koud buffet of een 5 gangen menu met live muziek. Nou wat zullen we nu eens doen, alles kost z'n beetje 25.000 pesos per persoon. Aangezien er vandaag al weer behoorlijk is uitgegeven was van ons dagbudget maar 10.000 pesos overgebleven, dus daaaag budget! Uiteindelijk hebben we gekozen voor een restaurant op het plein. Het menu zag er goed uit en je bent midden in het centrum. Wat trek je aan met oud en nieuw in dit stoffige gehucht of wat trek je niet aan? Zo loop ik dus op straat in een smoking en Ilja in een tutule met een sjaal met Feliz Nueve ano erop geborduurd. Al snel moesten wij ( Ilja ) ons omkleden en besloten toch maar te gaan als backpackers, want wie heeft er nou een tutule bij zich als je op reis bent. Rond 22.00 uur beginnen wij aan ons 5 gangen menu en genieten met volle teugen van het voorgerecht. Alles was goed en netjes verzorgd alleen jammer dat het hoofdgerecht niet te vreten was. Rond de klok van 23.00 uur kregen we allemaal hoedjes, boa's, maskers, toeters, sambaballen en allemaal van dit soort canaval spul. Nu voelen wij ons thuis..... 10,9,8,7,6,5,4,3,2,1, zoenen, Ilja en iedereen een gelukkig nieuwjaar wensen. Aangezien we niemand kennen waren we snel klaar met zoenen en konden we toeteren, shaken met de samba ballen en uit ons dak gaan. Wat vuurwerk betreft doen de Chilenen het anders ( hier in Santa Pedro ) ze hebben een grote pop ( denk maar aan een adam of Eva ) deze zit op een stoel. Deze pop gaat in de fik en de klappertjes in de pop knallen het nieuwe jaar in. Af en toe gooit er iemand een handje klein klapperend vuurwerk in en dat was het. (De bedoeling hiervan is om alle slechte dingen van het oude jaar te verbranden). Nu gaat het feest beginnen en kunnen we doorzakken tot 06.00 uur..... We staan nog een tijdje met 4 Australiers te praten die over de hele wereld hadden gereisd en om 02.00 uur gingen wij met een goed gevoel naar ons hostel en gaan van het jaar 2011 genieten. 1 januari 2011 Ilja: Eerst maar even lekker uitslapen tot 09.00 uur. Gek hoor 2011 beginnen in een vreemd land, zonder familie en vrienden. Maar zeker een heel goed begin. Vandaag geen geluier, we gaan sportief 2011 starten, we huren 2 mountainbikes en gaan de omgeving maar eens verkennen. Er zijn hier op zo'n 3 km afstand Noord en Zuid wat leuke plekken te vinden dus we zullen ons best vermaken. Natuurlijk zijn alle fietsverhuurbedrijven dicht!..... tot 12.00 uur dus het wordt een half dagje. We zoeken een goed bedrijf uit en gaan op pad. De wegen zijn redelijk begaanbaar maar je hebt echt een mountainbike nodig om vooruit te komen. We stappen op en gaan naar een plaatsje Pukara de Utor, een pre-inca plaatsje met een burcht. Even cultureel doen. We stallen de fietsen en lopen omhoog. Dan blijkt dat er entree betaald moet worden en..... we hadden net niet genoeg bij ons. Helaas..... dan maar foto's schieten van de buitenkant en verder fietsen. We volgen de weg en komen een fraai plein tegen met rotsen waaruit hoofden zijn gehouwen, een prachtig gezicht. Daarna vervolgen we onze weg naar Catharpe, ook een inca stadje 5 km verderop. Een heel bijzondere rit. Onderweg komen we in de middel of knowhere een luxe hotel tegen en gaan we onder een boom even een appeltje eten. Op de terugweg komen we een stel

brabanders tegen en na wat geklets besluiten we 's avonds gezamenlijk te gaan eten in onze tent van dat oude vrouwtje (je weet wel lekker goedkoop en goed). Maar eerst nog even terug naar het centrum voor een lunch. We vonden een leuk tentje waar je voor 4000 pesos ( ca. 7 euro) een warme maaltijd kreeg en een groot glas verse fruitsap. Remco: Het wordt gerund door een oud echtpaar, de man doet de bediening en de vrouw staat in de keuken ( zoals het hoort hihi ). Wij waren zeker niet de enigen in dit restaurant, er waren er zeker nog 10 voor ons die nog geen eten hadden. Werken met 2 pannen 1 paar handen en alles vers....petje af hoor. De oude man keek ons iedere keer aan en gebaarde nog 5 minuten, die 5 minuten werden uiteindelijk 10 x 5 minuten, wat ook klopte want hij heeft 10 keer tegen ons gebaard.....nog 5 minuten ( goed systeem toch ). Wij vonden dat helemaal niet erg, de vermoeidheid was in ons lichaam gekomen, dus konden wij gewoon lekker rusten en genieten van de opgeruimde tuin...huhum. Met volle magen fietsen we verder naar een plaats wat een oase midden in de woestijn is, genaamd Piso. Zo fietsen wij het centrum uit richting de woestijn, wel over een geasfalteerde weg waar heel af en toe een auto voorbij rijdt. Om ons heen alleen maar zand, zand en zand. Even verder zijn wij tussen het Z, Z en zand bomen in een vierkant van ongeveer 100 meter bij 100meter, daar moet het zijn schreeuwen wij. Het is wel een raar gezicht om tussen al het zand al dat groen te zien, maar zo hebben wij in deze omgeving al hele rare en mooie natuurwonderen gezien. Het lijkt niet ver fietsen maar eindelijk komen wij bij de poort.....betalen 2000 pesos per persoon, wij natuurlijk betaald! Wat een oase is dit we fietsen over een parkeer plaats waar wat tenten en bbq staan en fietsen naar een zwembad die vol zit met Chileense mensen, zwart van de mensen. Een zwembad? Wat is dit, dit is geen oase dit is gewoon een zwembad, die ook nog eens vol zit Chilenen, wat niet erg is natuurlijk maar honderden!!!! Wij maar denken, lekker met een man of 10 poelen in een natuurlijke poel tussen de bomen. We hebben betaald dus zwemmen zullen we, eerst Ilja ( ik blijf bij de fietsen en de tassen ) Ilja duikt in het water, waar is ze nu tussen al die mensen. Tussen al die zwarte koppen zie ik een lief gezichtje, met bruin blond haar en daar is ze, daar zie ik Ilja zwemmen. Met een lach op haar gezicht zwemt ze als een zimmermin door het water. Het is er 35 graden en een middag gefiets, dat moet lekker zijn. Zo, nu ben ik, Ik neem een aanloop en duik in het water, voordat ik deze duik kan nemen duw ik een paar van deze Chileense opzij. Als een bowling bal rol ik naar de kant en duik tussen de mensen. Het lijkt wel Stagesdive, op mensen hoofden kom ik terecht met een plof. Zo maal ik een paar keer rond, de mensen vliegen rond mij heen maar ik krol verder. Zo dat was even lekker, heerlijk afgekoeld fietsen wij weer terug naar San Pedro. Om 18.00uur moesten de fiesten terug zijn, wij net op tijd de fietsen weer terug gebracht en lekker terug naar ons hostel. Rond 20.00uur hebben wij afgesproken met onze kersverse blauwogige hollanse vrienden. Helaas was de oude dame ( restaurant ) niet open, waarschijnlijk met oud en nieuw dronken geworden en nu een katertje opgelopen. Wij lopen verder om een ander restaurant uit te zoeken, als echte hollanders struinen wij verder en lopen langs iedere menu kaart om te kijken waar we het goedkoopst kunnen eten. Linda was ook weg voor een lange reis ( dus ook een dag- budget ) en Frank voor een maand. Omdat deze relatie nog heel pril is ( 4 maanden ) kwam frank zijn geliefde opzoeken. Eindelijk vonden wij een restaurant waar veel voor weinig blijkt te zijn. Aan tafel hebben wij heel gezellig zitten chatten, wij zaten volledig op 1 lijn. Het eten was heerlijk en hopen Frank en Linda over een tijd nog eens samen gelukkig in de liefde, te zien.